

Splnit bobříka mlčení, opéct buřta a honem na letní kino

foto: Sara Baalbaki

Jako obvykle jsme se po skupinkách seřadili před jídelnou, tentokrát však nikoli ve večerním oblečení, měli jsme se odít „jako k táboráku“. Dostali jsme po jednom rádcí – vedoucím na tým, a za zvuků odpočtu kroků jsme odpochovali dolů na plácek. Při nástupu v pozoru nám vedoucí tohoto večera, typického skautského dne, Marika a Matěj Trejtnar, vysvětlili, jaké všechny aktivity můžeme během následujících hodin podnikat.

Patřily mezi ně například bobříky (mlčenlivosti – buď třicet minut zticha, neviditelnosti – tajně přilep na někoho papírek, síly – splň fyzický úkol od kondičního mistra Převrátila). Různě po stromech byla také rozvěšena šifra Antonína Benjamina Svojsíka, skrz kterou jsme se pomocí několika odlišných klíčů mohli prokousat až k zámku s tajemnými znaky a jeho odemčení. Také jsme byli informováni, že jakmile se setmí, máme možnost navštívit letní kino.

Po skončení Fimfára Jana Wericha jsme se odebrali k již hořícímu táboráku, vyfasovali jsme napichováky, buřty, maršmelouny a začalo společné opékání. U ohně se sešlo několik kytaristů i s nástroji, sladili se, a protože večer byl skutečnou kopií pravého skautského dne, dostali jsme vytisknuté i zpěvníky, ze kterých jsme následně zapěli. Po Červáncích jsme si zazpívali i mezinárodní skautskou večerku. Takto blažení jsme se odebrali do chatky a tím skončil třetí táborový den.

Na mysliveckém ateliéru filosofují i loví divokou zvěř

Zajímá vás, co se děje na mysliveckém ateliéru? Zeptala jsem se na to Dana.

Přijde ti zajímavý myslivecký ateliér?

Zajímavý mi přijde, protože je filosofický a hodně tam debatujeme.

Komu bys ho doporučil?

Převážně starším lidem, jelikož mluvíme o tématech, která jsou poměrně složitější, jak na mozek tak na duševní zdraví.

Co na něm děláte?

Debatujeme o kontroverzních, filosofických a spoustkrát i nepříjemných věcech a našich postojích k nim.

Je tento ateliér psychicky náročný?

Určitě ano.

Jsi rád, že jsi na tomto ateliéru svůj poslední tábor?

Jo, jsem rád. Jsou tam věci, o kterých jsem kolikrát ani nevěděl, že existují, a neznal jsem je, takže jsem se tam dozvěděl spoustu nových věcí

A už jste něco ulovili?

Jednoho zajíce a dvě poštolky.

EIVa

Tanec ve světle laserových mečů

Máme za sebou letošní první taneční. Došli jsme na palouček za jídelnu, kde nás přivítala živá hudba a usadili jsme se. Ze zákulisí vyšly Anička s Kačkou a začaly spolu bojovat pomocí magie. Tak jsme se dozvěděli téma taneční klasiky, kterým byla známá fantasy a sci-fi díla.

Na druhé straně jeviště seděl Alex, který hrál na kytaru a zpíval. Pokaždé nám Anička s Kačkou představily tanec, který se naučíme, v podobě nějaké scénky. Při jedné scénce vytáhla Kačka světelný meč z Hvězdných válek, který dělal i typické zvuky. Pak už jen zbývalo si zatančit.

Ještě se rozhodlo mezi pánskou, dámskou a americkou volenkou, zadali jsme se a pustili jsme se do tance. Naučili jsme se waltz, valčík, blues, tango a polku. Když jsme tance uměli, zopakovali jsme si je ještě jednou. Tentokrát bez ukázky. Bylo jen na nás, jak jsme si kroky pamatovali.

MiŠtě, KrFo

foto: Sara Baalbaki

foto: Sara Baalbaki

Od Plauta po Havla, nechyběl Čapek

V úterý 13. srpna jsme se stali diváky divadelního večera. Během něj jsme zhlédli šest představení: Komedii o hrnci, Mastičkáře, Pásku, Továrnu na absolutno, Skleněný zvěřinec a Audienci. V každém představení hráli asistenti a vždy trvalo maximálně dvacet minut.

Mě se nejvíc líbilo představení Továrna na absolutno, jehož autorem byl Karel Čapek. V inscenaci objevil geniální vynálezce Ing. Marek (Mikuláš) přístroj dokonale spalující veškerou hmotu. Po inzerátu v novinách ho navštíví jeho bývalý spolužák G. H. Bondy, kterého ztvárnil Honza Vokrouhlecký. Bohatý továrník vidí v přístroji hlavně zisk. Spolu s ním tam přijede i jeho přítelkyně Elen (Justýna). Problém je v tom, že jako vedlejší produkt vytváří stroj pocit blízkosti Boha. Protože Bondyho přítelkyně stráví u Továrny na absolutno moc času, karburátor v ní zanechá tak silný dojem, že se stane prorokem. Tím končí úsek představení, který jsme viděli my.

Představení bych doporučil téměř jakékoliv věkové kategorii. Ve hře si podle mě najde každý něco svého. Jsou v něm vtipné části ale zároveň nabízí zamyšlení, co by se stalo, kdyby na zem vstoupil Bůh. Obzvláště se mi líbil herecký výkon Justýny, a to kvůli jejímu zakončení scény. Doufám, že někdy budu mít příležitost vidět představení celé.

KrPá

O'kšicho, ty anděli bítý.
Když procházíš světem,
meluzina kolem tebe kvílí.
Bůh tě zeslal na nájzen,
má-li někdo chumavý
zlepšíš mu celý den.
O'kšicho, usměješ-li se dnes,
Dobrost tvého srdce
dovede tě na nebeský ples.

Tvé srdce hlasitě hučí
stačí pouhý pohled
Ohouzlíš každého svou duší.
Vítá ti Fouka, na vlasy
závěcí jako sluneční paprsky
Jsí do konalá jako bůh bůhů.
O'da na Kačku

Elva

foto: Filip Svoboda

Sportovní olympiáda 2024: zahod'te ponožky, vytáhněte sirky, zastřelte si asistenta

Jako každý rok se u nás i letos uskutečnila sportovní olympiáda.

Nejprve si představíme všechny sportovní aktivity: piškvorky, ponožkový golf, sirky, pití na čas a stolní fotbal. Ale tento rok nám přibily ještě ocásky, asistentský Bang a obří mikádo.

Hra ocásky spočívá v tom, že každý má za kalhotami připevněný šátek jako ocas. Ostatní se vám ho snaží vyndat a ten komu ocásek zůstane, vyhrává. „Sice jsem hrála jenom piškorky a mikádo, ale celý den mě moc bavil,“ říká Luisa.

Také se dala luštit Frankietta a pouštět písničky na přání. Mohli jsme si ovšem také poslechnout pár reportáží rozhlasového ateliéru.

Na konci dne se uskutečnilo finále ponožkového golfu, které zakončila výhra Damiana Temba. K večeri jsme si pak mohli dát šunkofleky a připravit se na večerní program. „Byla to zábava!“ shrnula nám to Doris.

JoKry

Ztřeštěná anketa

Co si obvykle dáváš na chleba?

Damian: Česnekovou pomazánku, asi.

Vojta: Máslo a šunku.

Coco: Máslo, sůl a rajčata.

Julča P.: Asi máslo a šunku .

Kiki Š.: Jenom máslo.

Matěj S.: Šunku, sejra, máslo.

Co si myslíš o výšce pasu kalhot Viktora Čičváka?

D: Vzal si ponaučení z Míшы Poláka.

V: Já nevím, fakticky, nic si o tom nemyslim.

C: Já myslím, že je to sigma.

J: Hmmm... já nevim...

K: SEDÍ to k němu.

M: No jako... měl by si pořídit delší kalhoty, ne?

Komu jsi fandil při semifinále hokeje?

D: Česku, samozřejmě.

V: Já se na hokej nekoukám, ale fandim určitě Čechům.

C: Čechům, obviouslyly.

J: Česko.

K: Česko.

M: Hele jako nikomu, ale řeknu Čechy.

Co si přeješ k Vánocům?

D: Já teď právě že přemýšlím.

V: Asi takovou ruku, která na někoho ukáže a řekne mu něco... Jmenuje se to zombie ruka.

C: Já si přeju, eee... nový brejle, protože mi je holky z chatky rozbily.

J: Hm. Asi knížky a oblečení.

K: Knížky!!! (ďábelský smích)

M: Jako fakt nevim.. HEJ NE TO TAM NEPIŠ!!!

Jak často si měníš ponožky?

D: Každý den. Možná jsem kluk, ale neznamená to, že jsem prase.

V: Každý den si měním ponožky.

C: Každý den.

J + K: Každý den!

M: Každý den?!

ŽoHá, AnJe